DAILY اراده

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

۷۱۹

لسم کال - دویمه دوره، ۷۱۹ مه گڼه، پر له پسې ۱۷۸۷ گڼه د ۱۳۸۸ ل ـ د کب ۱۱ مه - د سه شنبې ورځ، د ۱۴۳۱ هـ ق د ربیع الاول ۱۵ مه ۲۰۱۰ د مارچ ۲ مه

PROPERTY OF ACKU

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

په کندهار کې پرلپسې چاودنې وشوې

کندهار ښار پرون له غرمې وروسته یوې بلې زورورې چاودنې ولرزاوه، چې له املې یې د نهو پولیسو په ګډون ۱۲ تنه ټپیان شول.

دغه چاودنه پرون د (کب پر ۱۰ مه) له غرمې وروسته په شاوخوا دوو بجو د کندهار ښار د شهیدانو څلور لارې په ۲۰۰ متري کې د امنیه قوماندانۍ په پارکینګ کې وشوه.

د امنیه قوماندانۍ د امنیت آمر سمونوال فضل احمد شېرزاد وویل، چې دا یو ځانمرګی برید و.

هغه زیاته کړه چې ځانمرګي برید کوونکي له چاودېدونکو توکو ۳مخ

آیا سیاست پاکستان در قبال طالبان تغییر کرده است؟

دستگیری مقام درجهٔ دوم طالبان ملاعبدالغنی برادر و سایر افراد برجستهء طالبان توسط پاکستان، سوالاتی را در مورد نیت متحدان منطقه یی امریکا مطرح کرده است. به گزارش روزنامهٔ اراده خبرگزاری رویترز در این مورد نوشت، دو سوال عمده که در این راستا مطرح شده این است:

چه کسی دستگیر شده و دستگیری آن ها چه مفهومی را افاده می کند؟

تا حال حکومت پاکستان فقط دستگیری ملا برادر را تایید کرده، یعنی عالیترین مقام طالبان که بعد از حملهٔ امریکا به افغانستان در سال ۲۰۰۱ میلادی، به اسارت درآمده است. ولی مقام های افغان می گویند، سه مقام عالیرتبهٔ دیگر طالبان به شمول مولوی عبدالکبیر، ملا سلام و میرمحمد نیز، در پاکستان دستگیر شده اند.

مولوی عبدالکبیر که تا قبل از سرنگونی رژیم طالبان، رییس تنظیمهٔ زون شرق و والی ننگرهار بود، بزرگترین مقام طالبان است که بعد از ملا برادر در پاکستان به اسارت درآمد. ملا سلام از طرف طالبان به حیث والی در کندز تعیین شده بود و بالاخره میرمحمد به حیث والی بغلان مقرر شده بود. باید گفت، حکومت پاکستان از دیر زمانی به اینسو در مقابل خواست امریکا مبنی بر تعقیب طالبان افغانی مقاومت کرد. با وجود روابط نزدیک اسلام آباد با واشنگتن، طالبان از مرز پاکستان عبور کرده و غربی ها را در افغانستان مورد حمله قرار می دهند. در حین حال، پاکستان دستگیری این افراد را دستاورد پرارزشی در مقابل رقیب بزرگ خود، یعنی نفوذ هند در افغانستان تلقی می کند. علاوه بر این اگر امریکا افغانستان را قبل از وقت ترک کند، از لحاظ استراتیژیک، این مخالفان سرمایهٔ مهمتر برای پاکستان خواهد بود. بدین معنا که، احتمال بی نظمی در منطقه و کنترول افغانستان را بیشتر مساعد می سازد. این در حالی است که رییس جمهور کرزی حرف مصالحه را با آنعده از طالبان که دست از خشونت می بردارند، مطرح کرده است. بناً پاکستان با عجله، کاری را کرد که در این پروسه حرف خود را داشته باشد. بناً، پاکستان ممکن تصمیم گرفته باشد، تا چند مقام بلند پایهٔ طالبان مثل ملا برادر را دستگیر کند، که به گفتهٔ بعضی تحلیلگران، ممکن فشاری برای صلح باشد. ولی بعضی از تحلیلگران به این باور اند، ممکن ملا برادر در پروسهٔ آن مذاکرات صلح دخیل بود، که پاکستان در آن داخل نبود، روی همین دلیل، ستخبارات پاکستان وی را دستگیر کرده است. سوال دیگر که مطرح می شود این است که آیا پاکستان پالیسی خودش را در برابر طالبان افغانی تغییر داده است، یا خیر؟ در این خصوص باید ابراز داشت، امریکا تا اندازه یی دستگیری های اخیر را یک تغییر در دیدگاه پاکستان می داند، ولی در مورد تغییر واقعی روحیهٔ پاکستان هنوز هم محتاط است. بالاخره، سوال آخر اینکه، آیا پاکستان ملا برادر و سایر مقام های طالبان را به افغانستان تحویل می دهد یا خیر؟ بادرنظرداشت این مسأله، با تحویل دهی این افراد، پاکستان مهرهٔ چانه زنی خودش را در پروسهٔ صلح تسلیم می کند. روز جمعهٔ گذشته، یک محکمهٔ پاکستان، حکومت آن کشور را از تسلیم دهی طالبان منع کرد. این محکمه بعد آن این تصمیم را اتخاذ کرد که پاکستان با افغانستان موافقت کرد، تا ملا برادر را تسلیم کند.

استعفای افراد رده پایین راه حل مشکل امنیتی کابل نیست

یک عضو پارلمان در کشور در گفتگو با فارس نیوز در راستای استعفای چند مقام ردهٔ پایین امنیتی ولایت کابل گفت، استعفای مقام های امنیتی رده پایین راه حل مشکلات امنیتی کابل نیست. نورالحق علومی نمایندهٔ مردم قندهار در ولسی جرگه با ابراز این مطلب، استعفای مقام های امنیتی افغان را به دلیل عدم توانایی آنها در تأمین امنیت شهر کابل تصمیم درستی دانست و اظهار داشت: تأمین امنیت در شهر کابل نیازمند تغییرات اساسی است. این کارشناس نظامی خاطر نشان کرد: استعفا و تغییر افراد از یک مقام به مقام دیگر نمی تواند، مشکلات امنیتی شهر کابل را حل کند؛ بلکه باید برنامه ها و استراتیژی های کلان تغییر اساسی یابند. این عضو پارلمان کشور با بیان اینکه احساس ناکامی و ارایهٔ استعفا، عملی کاملاً دموکراتیک و شریفانه است، افزود: مقام های بلند پایهٔ دولتی که در رأس تصمیم گیری های کلان قرار دارند، با توجه به روزافزون شدن مشکلات شهر کابل، باید اجازه دهند، افراد با صلاحیت در راس امور امنیتی قرار گیرند. علومی خاطر نشان کرد: افرادی که استعفا داده اند، مقام های سطح پایین هستند و افراد رده بالا باید به نواقص و ضعف خود متوجه شوند و در مقابل ملت افغانستان استعفا دهند. به عقیدهٔ وی، تغییرات جدی در ساختار نظام باید به گونه یی ایجاد شود که باعث جلب همکاری های مردم گردد؛ درغیر این صورت، مشکلات بیشتر خواهد شد.

په نورستان کې د لسګونو سړکونو پخولو کارپیل شوی

د نورستان چارواکي وایي، چې د دغه ولایت په نوروګرام ولسوالۍ کې د لسګونو سړکونو د پخولو کار پیل شوی دی.

د نورستان والي جمال الدین بدر وویل، چې د دغو سړکونو ټول لګښت پنځه عشاریه پنځه میلیونه ډالره کېږي، چې په نوروستان کې د ولایتي بیارغونې یا پي، ار، ټې له خوا ورکول کېږي.

ښاغلی بدروایي، چې د دغو سړکونو په پخولو سره به سلګونو خلکو ته اسانتیاوې برابرې شي.

نومورې ویلي، چې په نوي کال کې به د نورو ولسوالیو د سړکونو د پخولو کار هم پیل شي.

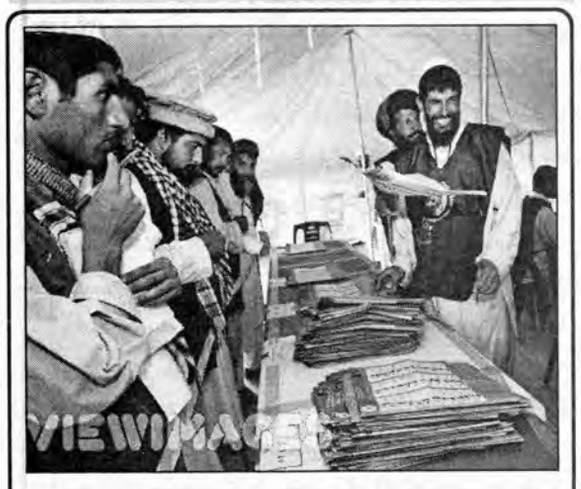

گامی به سوی اجاره دهی دموکراسی

۲

تلاش برای انکشاف توریزم در کوه‌های افغانستان

شرکت بین المللی کوهستان که یک شرکت فعال در حوزهٔ فعالیت ها و تبلیغات اجتماعی وابسته به پوهنتون دندی اسکاتلند است، در تلاش برای انکشاف توریزم کوهستان در افغانستان است.

دیوید جیمز مدیر شرکت بین المللی کوهستان که تا کنون تحت حمایت ارتش بریتانیا دو تور کوهنوردی را در افغانستان هدایت کرده است، در تلاش است، معلومات لازم را تهیه و در اختیار توریست ها و کوهنوردانی قرار دهد که در نظر دارند، «کریدور واخان» را در شمال شرقی افغانستان، در مسیر کوهنوردی خود قرار دهند.

«کریدور واخان» در کوهستان های شمال شرقی این کشور، زمانی بخشی از جادهٔ باستانی ابریشم بوده و نیز زیستگاه گونه در خطر انقراض پلنگ برفی است.

«جیمز دیوید» کریدور واخان را در منطقهٔ آرامی معرفی کرده است که در هر دو کشمکش اخیر دو دههٔ اخیر آرامش خود را حفظ کرده است.

کوهستان های افغانستان تا زمان حملهٔ ارتش ص۳

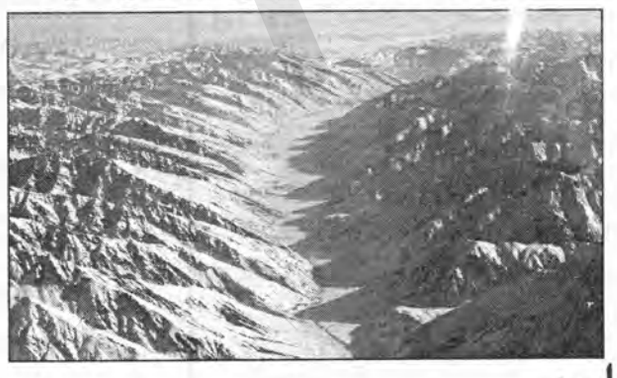

د انګریزي پوځیانو مورال مخ په ځوړه روان دی

په افغانستان کې برېتانوي جنرال ډېوډ ریچارډ په هغه پټ او محرم لیک کښلي دي، چې په افغانستان کې مېشت برېتانوي سرتېري د پیاوړي مورال له ستونزې سره مخ دي او دا کېدای شي په افغانستان کې روانه جګړه اغېزمنه کړي او زیاتوي، په بودجه کې کمښت پر سرتېرو او ددوی پر کورنیو اغېز پرې باسي.

جنرال اړوندو وزیرانو او چارواکو ته کښلي دي: د وسایلو، روزنې او ورزشي فعالیتونه له منځه وړل سرتېرو ته دا انګېرنه ورکوي، چې دوی کوم ارزښت نه لري.

امریکا وایي:

لشکر طیبه ترالقاعده پر لوی خطر بدلېږي

دغې ډلې اوس داتوان پیدا کړی، چې پر بهرنیانو بریدونه وکړي او خپلې هلې ځلې په سطحه پراخې کړي

د امریکا چاپ نیوزویک مجلې د لشکر طیبه ډلې په اړه یوه مقاله خپره کړې او په هغه کې یې ویلي، چې د ډلې ترالقاعده هم خطرناکه ده، خود لوېدیځ استخباراتي ادارو تر اوسه پورې د دې پاکستاني ډلې له لوري د لوېدیځ ګټو ته د ورپېښې خطرپه اړه جدي پاملرنه نه ده کړې.

نیوزویک په دې مقاله کې، چې عنوان یې دی «راتلونکې القاعده»، لیکي: په داسې حال کې چې د امریکا لاهم پام دې ته دی، چې د افغانستان او پاکستان د پولو په اوږدو کې د القاعده شبکې اصلي مشران ونیسي، یوه بله لوی پېژندل شوې افراطي ډله عملاً د یوه خورا خطرناک تهدیدپه توګه راڅرګنده شوې ده.

لشکر طیبه له تېرو پنځلسو کلونو راهیسې پر هندي اهدافو، په تېره بیا په لانجمن کشمیرکې بریدونه کوي.

خولوېدیځ او هندي استخباراتي کارپوهان وایي، لشکرطیبه اوس دا توان پیدا کړی، چې پر بهرنیانو حملې وکړي اوخپلې هلې ځلې د نړۍ په سطحه پراخې کړي. د هغوی په وینا دا ډله اوس کولای شي چې ترهند ورهاخوا په نورو هېوادونو کې هم ورانوونکې حملې وکړي.

د امریکا د ملي استخباراتو رییس ډینېس بلیر د دغه هېواد په مشرانو جرګه کې د استخباراتي چارو کمېټې ته تېره میاشت وویل، لشکرطیبه اوس په لا مستقیم خطر بدله شوې ده او په اروپا کې لوېدیځ هدفونه ترنظرلاندې لري.

د ځینو کارپوهانو په نظرلشکر طیبه ډله ممکن د مغلقې تېکنالوژۍ، په نړۍ کې د زیاتو مالي مرستو د ترلاسه کولو، لپاره د پاکستان په حکومت کې دننه د ملاتړ د لرلواو په دې خاطر چې ۳مخ

د لوی او بښونکي خدای ج په نامه

سرمقاله

اعترافات ریگی جدی است؟

بلوچ های ایران که هم از نظر قومی و هم از نظر مذهبی در ایران اقلیت پنداشته می شوند و حدود دو میلیون نفوس ایران را می سازند، در ولایت سیستان و بلوچستان آن کشور ساکن بوده که نوار مرزی ایران با پاکستان و بخشی از نوار مرزی ایران با افغانستان را تشکیل می دهد. این منطقه مثل کردستان ایران از محرومترین مناطق ایران بوده؛ دولت های گذشته و دولت فعلی ایران کوچکترین توجهی به این منطقه نداشته است؛ در زاهدان که مرکز ولایت بلوچستان ایران است، همین اکنون فارس های زابلی و بیرجندی مسلط می باشند. از سال ها به اینسو، مولوی عبدالعزیز به عنوان رهبر مذهبی بلوچ ها شناخته می شد که بعد از مرگ او، دامادش مولوی عبدالحمید به این مقام قرار گرفت و مسجد مجلل مکی در مرکز شهر زاهدان محل رهبری مذهبی بلوچ ها پنداشته می شود. مولوی عبدالحمید همیشه روحیه محافظه کارانه در برابر دولت شیعهٔ ایران داشته است؛ نامبرده کوشش نموده که تعادل میان شیعه ها و سنی ها را رعایت نماید. بلوچ های ایران با شاخه های عشیره یی رخشانی، ریگی، اربابی، براهوی، عانشینی، سنجرانی و غیره از اقوام به شدت محروم ایران بوده و سرزمین شان خشک و بی آب و علف می باشد. کار اکثر این مردم، تجارت با بلوچستان پاکستان و نیمروز افغانستان می باشد. بخشی از بلوچ های ایران به قاچاق مواد مخدر نیز، مصروف می باشند.

با توجه به محرومیت و ستم مضاعفی که از سوی دولت های فارس ایران بر بلوچ ها اعمال شده، بلوچ های این منطقه همیشه از وضعیت و دولت ناراضی می باشند و گاه حرکت ها و جنبش های برای رهایی شان از قید ستم دولت ایران به راه انداخته اند که آخرین آن عبدالمالک ریگی است. ریگی از سه سال به اینسو گروپ جندالله را ساخته و برای به دست آوردن حق بلوچ ها در سرحد میان ایران و پاکستان می جنگید و چند بار جادهٔ میان زابل و زاهدان را نیز تهدید کرد. چند بار عملیات هایی را بر مرکز زاهدان سازماندهی کرد و بیش از شش تن از قوماندانان سپاه را نیز به قتل رسانده و چند بار ایرانی ها بر دولت پاکستان اعتراض داشت که نیروهای جندالله را در خاکش جا داده و امنیت مرزهای شرقی ایران را با خطر مواجه ساخته است. اما دولت پاکستان این حضور ریگی را در خاکش انکار کرده و آنرا به شدت رد می کرد.

دولت ایران همیشه در این هراس بود که مالک ریگی به عنوان یک جنگجوی مهم در این منطقه بروز نکند و پاکستان نیز که همیشه از ناحیهٔ منطقهٔ بلوچستان خود احساس ضربه پذیری می کند، با اینکه در برابر فعالیت های نظامی ریگی ایستاده گی نمی کرد، اما محدودیت های را نیز برایش مطرح می نمود و به این خاطر، نیروهای وی در کوهستان های نوار مرزی پاکستان با ایران جا داده بود و ریگی از این بابت اعتراض هایی هم داشته است. اما راهی را که نیروهای ریگی در میان زابل و زاهدان همیشه مورد حمله قرار می دادند، از نزدیک مرز افغانستان می گذشت و این منطقهٔ متروکی مربوط به ولسوالی چاربرجک افغانستان بود. لذا برای ریگی دشت های وسیع در افغانستان و پاکستان باز بود که می توانست، برای نیروهای وی زمینهٔ مانور خوبی را مساعد سازد. نیروهای امنیتی ایران که با چنین حرکت ها بسیار حساس اند، همیشه تشویش و ترس داشتند که امریکاییان در این سوی مرز به حمایت از ریگی بر خیزند و او را به عنوان قهرمان بلوچ ها تقویت کنند و به این خاطر، برای دولت ایران بسیار مهم بود و تصمیم داشت، به هر قیمتی او را دستگیر یا نابود سازد. اینک بالاخره حینیکه ریگی از دوبی به قرغیزستان پرواز می کرد، طیارهٔ او به وسیلهٔ ماموران امنیتی ایران ربوده و به بندر عباس آورده شد. اینکه ماموران ایرانی چگونه قادر به ربودن این طیاره شدند و چگونه از دوبی قادر به نفوذ در این طیاره گردیدند، تا حال روشن نیست و ریگی از بندر عباس به تهران برده شد و در آنجا او که روحیه اش بسیار ضعیف به نظر می رسید، در برابر تلویزیون ها اعتراف کرد که با امریکاییان دیدار داشته و امریکاییان از او خواسته که در مرز میان ایران و افغانستان پایگاه بگیرد و بر ضد دولت ایران بجنگد و این را هم گفت که یک ماه قبل در پایگاه مناس قرغیزستان با امریکاییان دیدار داشته است، اما از جایی که اکنون ریگی در چنگ نیروهای امنیتی دولت ایران قرار دارد، این اعترافات او چندان رنگی نزد جهانیان ندارد؛ چون همیشه ایرانی ها مخالفان خود را بعد از دستگیری زیر شکنجه وادار کرده است که به میل و خواست آنها، اعتراف هایی را عنوان کنند.

با اینکه گرفتاری ریگی پایانی جز حلق آویز شدنش نخواهد داشت و بر روحیهٔ نیروهای مسلح او اثرات جدی خواهد داشت، اما به مجرد دستگیری او محمدظاهر بلوچ یکی از همرزمان نزدیک به ریگی به جای او انتخاب شد و حتما برای بلند بردن روحیهٔ نیروهایش دست به عملیات هایی خواهد زد، اما مهم این است که آیا مخالفان غربی ایران واقعا از ریگی و اینک بازمانده گان او حمایت خواهند کرد، یاخیر؟ که اگر کردند، این حرکت اوج بیشتری خواهد گرفت، در غیر آن، جندالله بدون ریگی که در منطقه بسیار مشهور شده بود، به زودی با فروکش و رکود مواجه خواهد گشت.

قانون انتخابات:

گامی به سوی اجاره دهی دموکراسی

قسمت دوم

به قلم: دکتراندس م. نبی هیکل

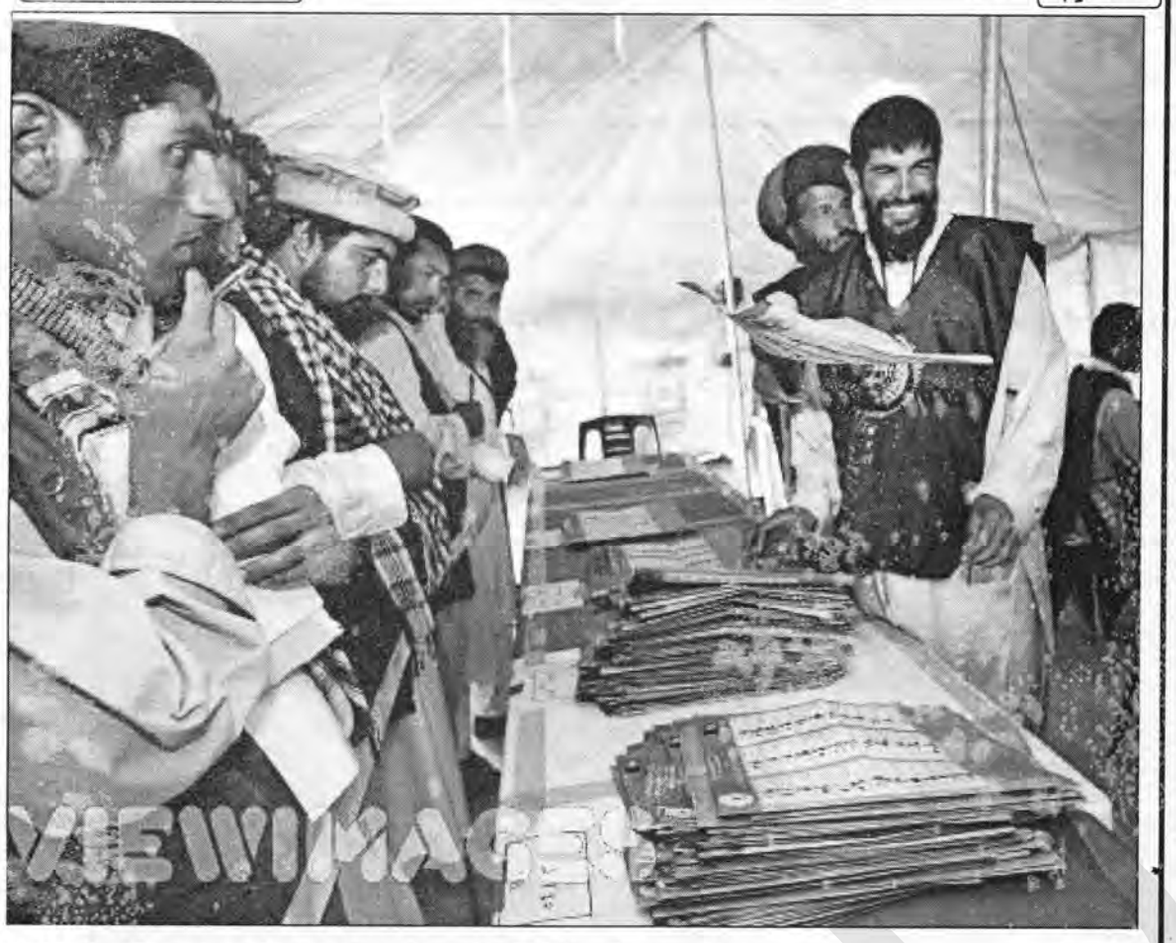

اساس تقنینی

ناگفته هویدا ست که دموکراسی یا منافع اکثریت را مدنظر دارد و یا منافع اقلیت را. راه سوم و معمول راهی است که از ترکیب هردو بدست آمده است. جایگاه اولی در حد دیکتاتوری اکثریت و از دومی در حد دیکتاتوری اقلیت تعیین شده است. بحث انجام شده در قسمت اول نشان داد که دموکراسی در گام نخست برحق سهمگیری شهروندان (حد اقل) در تصامیم مهم سیاسی استوار است و این حق شامل حق رای دهی و حق انتخاب شدن به مقام های انتخابی می باشد. درجهٔ دموکراتیک بودن یک دموکراسی که در واقعیت امر، درجهٔ مردمی بودن دموکراسی می باشد، به درجهٔ مشارکت مساویانه سیاسی فارغ از تبعیض بستگی دارد.

استدلالی که در آن سوی به اصطلاح " لخک بندی" انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی قرار دارد، این است که:

۱) در نتیجهٔ شرایط سهل نامزدی امکان نامزدی برای تعداد زیاد مردم فراهم می گردد؛ (تعدد نامزدان). این استدلال را در عبارت دیگر، چنین می توان بیان کرد که در این صورت تعداد بیشتر مردم از حق قانونی خود برای انتخاب شدن استفاده خواهند کرد.

۲) تعدد نامزدان قیمت انتخابات را بلند می برد و موجب انقسام آرای مردم بر تعداد زیاد نامزدان می گردد.

دلیل نخست از یکسو موجه و قابل تبریه و از سوی دیگر غیرقابل تبریه می باشد. حق انتخاب شدن به مقام های انتخابی همانند حق رای دهی از حقوق اساسی هر شهروند است، مگر همانند حق رای دهی نمی تواند، اعمال گردد. به گونهٔ مثال، ۸۰ یا ۹۰ درصد مردم (واجد شرایط) می توانند، رای دهند، در حالی که نمی توانند خود را یکباره به مقام ها ی انتخابی نامزد نمایند. این درست مانند گذشتن از یک پل است که قرای دو طرف دریا را به هم وصل می نماید. همهٔ اهالی می توانند، از این پل بگذرند، مگر نه یکجایی، در حالی که می توانند و حق دارند، از آن عبور نمایند. سوال بر سر عرض و طول و توانایی این پل است؛ زیرا می شود، از وسایل دیگری نیز، برای عبور از دریا استفاده نمود.

تا کدام حد می توان از تعدد نامزدان جلوگیری نمود. از راه وضع شرایط ممکن است، تعداد نامزدان را به حدی محدود نماییم که خواستار آن هستیم. پس کدام حد عبارت از حد متناسب خواهد بود. جانب دیگر قضیه به ماهیت شرایط ارتباط می گیرد؛ زیرا از راه وضع شرایط نه تنها تعداد نامزدان محدود می گردد، بلکه ماهیت نامزدان نیز تعریف می گردد. جهت سومی قضیه به عوارض و محصولات جانبی یی مربوط می گردد که تعیین شرایط نامزدی به حیث ابزار سیاسی موجب می گردد؛ زیرا از راه تعیین شرایط برخی اقدامات مجاز و برخ دیگر غیرمجاز قرار داده می شود و باز برخی از پروسه بیرون کشیده می شود و برخ دیگر به سیستم وارد ساخته می شود. به عبارت دیگر، افراد دارای حقوق مساوی نه تنها به دسته ها تقسیم می گردند، بلکه بر اساس امکانات مورد تبعیض قرار داده می شوند.

تعیین یکصد هزار کارت رای دهی به حیث شرط نامزدی ریاست جمهوری و تضمین دوصد هزار یا دونیم میلیون افغانی در شرایط اجتماعی و اقتصادی افغانستان موجب می گردد حق انتخاب شدن به مقام ریاست جمهوری از اکثریت مردم سلب و به اقلیت انگشت شمار اختصاص داده شود، مگر اینکه:

- اکثریت غیرسازمان یافته به نیروی سازمان یافته مبدل گردد و یا به دور نامزدان معین بسیج گردد.
- نامزدان بر اساس کلیویج ها ی سیاسی وارد میدان گردند.

در حالی که حالت اولی دشوار است تحقق یابد، حالت دومی موجب موروثی شدن ریاست جمهوری می گردد.

به همین منوال، ارایهٔ یکهزار ص۳

اسلامي کنفرانس یعنې څه؟

(د بیمې (وروستی برخه)

ع. رحمن «زلاند»

د افغانستان په اړه

په لومړي او دویمه برخه کې مو ولوستل، چې د اسلامي کنفرانس د جوړېدو لومړنی انګازې څه وې؟ کومو قضایاوو لومړنی انګازې پر امکاناتو بدلې کړلې؟ د کومو پراونو په تېرولو سره، کله، چېرې او څنګه اسلامي کنفرانس جوړ او منځته راغلی دی؟ کنفرانس د کومو تشکیلاتو، د کومو موخو، کومو اساساتو او کومو کړنیزو څانګو او سازمانونو درلودونکی دی؟

په همدې ورستی او دریمه برخه کې به اسلامي کنفرانس د افغانستان د اسلامي کنفرانس د شل کسیزه بنسټ اېښودونکو غړو له جملې څخه دی. خو لکه څنګه چې لازمه ده، تر اوسه یې د اسلامي کنفرانس له بېلګنو څخه یادونې وړګټه نه ده ترلاسه کړې، وجه یې همدا وه، چې زموږ تېرو دولتونو او نظامونو د خپلې خانګړتیا او یا هم د لازمې وړتیا دنه درلودلو او همدارنګه په اسلامي کنفرانس کې هم زموږ څخه د بې تمې کېدو روحیې موجودیت له یوه پلوه او په اسلامي کنفرانس د دجوړېدو غړو هېوادونو ایران، پاکستان او سعودي عربستان په اسلامي کنفرانس کې د نته دا هلې ځلې کولې، چې په اسلامي کنفرانس کې د افغانستان ونډه له نظره غورځولې او کموا که کړې له بل پلوه په اسلامي کنفرانس کې د افغانستان موقف داسې حالت ته ورسېد، چې د یو څه وخت حتا د افغانستان غړیتوب په هغه کنفرانس د تعلیق په حالت کې واقع شو.

خو په هېواد کې د اوسني نظام او سیاسي واکدارۍ واک ته د رسېدو سره سم سعودي عربستان په اسلامي کنفرانس کې د افغانستان په اړه پرمثبت پلو میل پیدا کړی دی. خو ایران او پاکستان اوس هم د خپلو سیمه ییزو غرضي اند ېښنو په درلودلو او لازمو دولتي دېپلوماسیو په ساتنه هلې ځلې کوي. چې زموږ ونډه په اسلامي کنفرانس کې کمه رنګه کړي. دا په داسې حال کې چې موږ تر اوسه لاهم د دېرش کلن جنګ په اور کې سوځو او اوس دا تکل لرو، چې له همدې اوره څخه ځان راوباسو، چې په همدې شرایطو او همدې پراو کې اسلامي کنفرانس زموږ لپاره د همدې کورورانې اور څخه د را ایستنې په بهیر کې د لوړو سیاسي، اقتصادي او امنیتي ارزښتونو او وړتیاوو درلودنکي دي.

دا څرګنده خبره ده چې زموږ ټولنه له یوه پلوه یوه معتقده او سنتي ټولنه ده او له بل پلوه د ېرش کاله د پردو له لاسه د جنګ په بل شوي اور کې سوځېدلی ده اوس له هغه متل سره سم چې وایي (مار خوړلی له پرې څخه ډارېږي) د هر پردي له هر ډول انساني او اخلاقي کومک او مرستې څخه ډارېږي او زړه نه شي ورته ښه کولای. څکه نو د همداسې یوې ټولنې لپاره اسلامي کنفرانس، چې زموږ د عقیدتي او سنتي اساساتو سره یو ډولي لري، زموږ د ټولنې لپاره منلی او څانګړی ځای لري، څکه نو د همدې کنفرانس ټولې سیاسي، اقتصادي او امنیتي بې غرضه مرستې او ملاتړونه په خلاصه ټنډه او خلاصه غېږه منې او همدارنګه نوموړې مرستې او ملاتړونه زموږ لپاره په ګټوره او اغېزمنه توګه په کار وړل کېدای شي.

اسلامي کنفرانس نن سبا په نړۍ کې ډېر لوی، د لوړ توان او اعتبار درلودونکی او خواکمن سازمان دی، چې زموږ پر راپېښه لاتجه باندې پرېکنده او ګټور تاثیر درلودلای شي، خو په دې شرط چې که موږ وکولای شو، چې په نوموړي سازمان کې خپله ډېره قوي، فعاله او خوځنده نمایندګي جوړه او ایجاد کړو.

په څانګړي توګه د اسلامي کنفرانس د اقتصادي سیمه ییزې همکارۍ د کمېټې د ۲۵ تلین په ویاړ فوق العاده ورستۍ غونډه کې چې د افغانستان جمهور رییس ښاغلي حامد کرزي هم ګډون په کې در لود، د ښاغلي پروفیسور کمال الدین احسان اوغلي تر ریاست لاندې د ترکیې د انقرې په ښار کې جوړه شوه، څرګنده شوه چې هغه غونډې او په څانګړي توګه د ښاغلي احسان اوغلي چې اوس د اسلامي کنفرانس نوبتي ریاست هم پرغاړه لري، د افغانستان په اړوند ډېر ښه نظر او دریځ لري، چې د مثال په توګه د نوموړې غونډې له هغه پرېکړې څخه یادونه کولای شو، چې د افغانستان پرذمت

۳مخ

رجزخوانی در اسلام آباد و دهلی...

خط، هفت ایجنسی نیمه مستقل پاکستانی قرار دارد که با شرایط و قانونمندی خاص خود اداره می شود و دولت پاکستان بر آنها کمتر نظارت دارد و کثریت باشنده گان آنها فاقد کارت شناسایی پاکستانی می باشند. اما در سال های اخیر که رفتن این مردم به کشور های عربی فوق العاده زیاد شده است، لذا ضرورت به شناخت کارت پاکستانی پیدا کرده، با اخذ آن توانسته اند، تا پاسپورت پاکستانی به دست آورند. این روند هم اکنون در این مناطق جریان دارد و دولت پاکستان با کشیدن سرک های پخته، دادن برق مفت و ایجاد مکاتب و کالج تا حدی از انزوای آن ها جلوگیری کرده است.

روابط افغانستان با پاکستان همیشه با فراز و فرودهایی همراه بوده، اما با هند همیشه دوستانه برخورد کرده است. این روابط برای پاکستان به شدت رنجش آور بوده و با افغانستان با نوعی دشمنی نگاه شده است و افغان ها نیز همیشه پاکستان را مداخله گر در امور خود دانسته و نسبت به امیال پاکستان در افغانستان همیشه با دیدهٔ شک نگریسته اند. پاکستان در ۳۰ سال اخیر تلاش داشته است، تا یک افغانستان ضعیف را در برابر خود ببیند تا اگر شود رسمیت دیورند را بار دیگر بر افغانستان بقبولاند و یا حد اقل افغانستان در وضعیتی قرار بگیرد که قادر به ادعایش بر پشتونستان و بلوچستان پاکستان نشود. با این سیاست، پاکستان همیشه برخورد دوگانه با افغانستان داشته و مردم افغانستان این را فهمیده اند. تشویش دیگر پاکستان این بوده که افغانستان با هند رابطهٔ نزدیک نداشته باشد، تا از شمال و جنوب متحدانه مورد تهدید قرار نگیرد. چیزی که اکنون آن را احساس می کند و به این خاطر، همیشه ناآرام بوده و با تمام امکانات کوشش می کند که افغانستان را وادار بسازد، تا در این روابط تجدید نظر نماید. اینکه افغانستان در این راستا چه بهایی را پرداخته است، برای کسی پوشیده نیست، مخصوصا که در حملهٔ اخیر بر سیتی سنتر بهای کلانی را پرداخت.

افغانستان همیشه با قضیهٔ بستر قرار گرفتن در اختلافات هند و پاکستان اخلاقی برخورد نموده، بر دوستی با هند پافشاری داشته و نسبت به پاکستان نفرت خود را به نحوی ابراز داشته و ضربات کاری را چشیده است، در حالی که روابط میان کشورها را اخلاق نه، بلکه سیاست تعیین می کند. دولت افغانستان زمانی می تواند، به خود چنین حقی را بدهد و در برابر هیچ خواستی تمکین نکند که توان جلوگیری از چنین عملیات و حفظ جان مردم را داشته باشد. این دولت نه آن را دارد و نه در برابر آنانی که که او را تهدید می کند، تمکین می کند و اینجاست که مردم را در میان گرگان رقیب در سرزمین خود رها کرده، تا هرچه دل شان بخواهد، همان را انجام بدهند. حملهٔ روز جمعه بر کابل سیتی سنتر و حملهٔ چند ماه قبل بر سفارت هند که در هر دو حمله باشنده گان کابل، بهای سنگینی پرداختند، نشان داد که افغانستان نباید و نمی تواند بستر چنین رقابت ها و کشمکش هایی قرار بگیرد که اگر قرار بگیرد، افغان ها را باید گوسپند وار قربانی کرد. سابقهٔ اختلافات عمیق میان هند و پاکستان و اخطارهای اخیر پاکستان مبنی بر محدود کردن نفوذ هند در افغانستان، نشان می دهد که این روابط چقدر حساس می باشد که اگر تعادل آن با دقت مدنظر گرفته نشود، می تواند برای افغان ها زخم های کاری تری را بکارد.

گامی به سوی اجاره دهی ...

کارت رای دهی و پرداخت ۲۵ هزار افغانی تضمین مالی به حیث شرط نامزدی ممکن است، عوارض جانبی بسیاری را موجب گردد.

آیا راه حل دیگر وجود نداشت، تا از تعدد نامزدان جلوگیری گردد؟ آیا شرایط تعیین شده در قانون اساسی بسنده نبود؟

این باورمندی بیشتر از پیش تحکیم می یابد که هر نوع تغییر در شرایطی که به وسیلهٔ قانون اساسی تعیین گردیده، باید فاقد اساس تقنینی باشد.

اساس تقنینی:

قانون اساسی افغانستان در فصل دوم (حقوق اساسی و وجایب اتباع) مادهٔ ۳۳ حکم می نماید: " اتباع افغانستان حق انتخاب کردن و انتخاب شدن را دارا می باشند. شرایط و طرز استفاده از این حق توسط قانون تنظیم می گردد." دو موضوع مهم در این ماده عبارت اند از: شناسایی حق انتخاب کردن و انتخاب شدن و تنظیم شرایط و طرز استفاده از این حق به وسیلهٔ قانون.

قانون بر اساس حکم مادهٔ ۹۴ قانون اساسی ج. ا. افغانستان "...عبارت است، از مصوبهٔ هردو مجلس شورای ملی که به توشیح رییس جمهور رسیده باشد، مگر اینکه در این قانون اساسی طور دیگر تصریح شده باشد." معلوم است، آنچه که در مادهٔ ۳۳ به عنوان قانون تذکر رفته، عبارت از مصوبهٔ شورای ملی می باشد نه کدام ابزار تقنینی دیگر، در حالی که هرنوع ابزار تقنینی بدون مبنا در قانون اساسی، نمی تواند، مشروعیت داشته باشد.

اکنون به شرایطی نظر می اندازیم که قانون اساسی برای نامزدان در نظر گرفته است. منظور این است، تا دریابیم، چه نیازی برای تحدید بیشتر از آنچه در قانون اساسی پیشبینی گردیده، وجود داشته است؟

مادهٔ شصت و دوم قانون اساسی شرایط نامزد مقام ریاست جمهوری را چنین تعیین می نماید:

"شخصی که به ریاست جمهوری کاندید می شود، واجد شرایط ذیل می باشد:

۱. تبعهٔ افغانستان، مسلمان و متولد از والدین افغان بوده و تابعیت کشور دیگری را نداشته باشد.
۲. سن وی در روز نامزد شدن به مقام، از چهل سال کمتر نباشد.
۳. از سوی محکمه به ارتکاب جرایم ضدبشری، جنایت و یا حرمان از حقوق مدنی محکوم نشده باشد. هیچ شخص نمی تواند بیش از دو دوره رییس جمهور انتخاب گردد."

مادهٔ ۸۵ قانون اساسی "علاوه بر تکمیل شرایط انتخاب کننده گان..." شرایط ذیل را نیز، مسجل می نماید:

۱. تبعهٔ افغانستان باشد.
۲. از سوی محکمه به ارتکاب جرایم ضد بشری ... یا حرمان از... محکوم نشده باشد.
۳. برای ولسی جرگه تکمیل سن ۲۵ سالگی و برای مشرانو جرگه تکمیل سن ۳۵ در روز کاندید شدن.

قانون انتخابات شرایط بیشتری را بر این ها وضع می نماید. مادهٔ ۳۵ قانون انتخابات در بند سوم خود کارت های تایید کاندید شدن برای ریاست جمهوری را (ده هزار کارت) و بر ای ولسی جرگه (۳۰۰ کارت) و در بند ۶ مقدار تضمین مالی را تعیین کرده است.

مادهٔ ۱۵ فقرهٔ سوم امکان وسیعی را برای تحدید تعدد نامزدان انتخابات بدست می دهد. این فقره به آنانی که قوماندهٔ قوای نظامی غیررسمی یا گروه های مسلح را عملاً در دست داشته، یا عضو آن باشند، حق کاندید شدن در انتخابات را نمی دهد. رعایت این ماده ممکن بود به آن منجر گردد که تعداد زیادی از افراد در مقام های انتخابی کنونی قرار نمی داشتند.

سخن اساسی بر سر اساس قانونی، نتایج و اثرات آنچه می باشد که انجام گردیده است، نه بر امکاناتی که قانون موجود بدست می دهد.

مسألهٔ بعدی مرتبط به این مسأله به مقام میتا قانون و سایر اسناد تقنینی در سلسلهٔ مراتب این اسناد می باشد. قانون اساسی به حیث میتا قانون یا قانون مادر اساس قوانین مادون و فرعی را می سازد و مبنای هر حرکت قانونی باید در قانون اساسی کشور وجود داشته باشد. در نظام حاکمیت قانون دموکراتیک هیچ صلاحیتی بدون مبنای قانونی نمی تواند، وجود داشته باشد.

گفتهٔ دانشمندی به یاد می آید که گفته است: چرا امری را دشوار سازیم، زمانی که می توانیم آن را ناممکن گردانیم. این بیان بدون شک در رابطه با استفاده از حق انتخاب شدن آنانی را که از میان مردم برخاسته اند، صدق می نماید.

استدلال نزدیک بین ها:

در حالی که رسانه های جمعی اغلب بر جهات منفی و مثبت انگشت می گذارند، برخ خیلی اندکی تغییرات وارد آمده را تنها مثبت می دانند. برای آنانی که ژرف می اندیشند و می توانند، اغلاق و پیچیده گی کار را درک نمایند. این اقدام فاقد اساس قانونی و زیانبار برای دموکراسی مردمی است؛ زیرا دموکراسی به معنای حاکمیت مردم است، نه سلب حق مشارکت مستقیم آنان. از سوی دیگر، از آنجایی که حاکمیت به مردم تعلق دارد و ازحق خودارادیت ملی ناشی می گردد، دموکراسی را می توان به حیث حق مشارکت سیاسی تعریف نمود. زیرا دموکراسی تنها از راه مشارکت سیاسی مردم مفهوم و معنا پیدا می کند.

آنانی که قدرت نزدیک بینی بهتر دارند، تنها به تعدد نامزدان و قیمت تمام شد آن می اندیشند و پیچیده گی های حقوقی و نورماتیفی را که فراتر قرار دارد، نمی توانند ببینند.

ممکن است، این سوال مطرح گردد که لخک بندی چگونه می تواند، به انحصاری شدن حق انتخاب شدن اتباع منجر گردد؟ سوال انحصاری شدن حق را باید از سوال تحدید حق متمایز ساخت، زیرا اولی استفاده از حق را به هدف انحصار تحدید می نماید و دومی بر قانون ناگزیری استفادهٔ عملی از حق متذکره استوار است: زیرا همه اتباع نمی توانند، همه یکباره و باهم از این حق استفاده نمایند. بنابرآن، سوال این است که مرز تحدید حق انتخاب شدن را در کجا می توان قرار داد و بادرنظرداشت کدام ارزش ها. این مرز نباید در حد افراط و نه هم در حد تفریط قرار داده شود؛ زیرا حد افراط به انحصاری شدن این حق و حد تفریط به تعدد منجر خواهد شد.

نزدیک بین ها تنها به تعدد(شمار) و مصارف ناشی از انتخابات(قیمت) می نگرند و از دیدن مصارف انتخابات فرمایشی غیرآزاد و غیرعادلانه، عواقب آن و ارزش هایی که این حقوق از آنها ناشی می گردد، عاجزاند. این برخورد، نتیجهٔ برخورد ابزاری به مسایل باشدکه درآن به قانون به حیث ابزار سیاسی می نگرند و به این ترتیب، تنها هدف را در نظردارند و وسایل رسیدن به آن هدف را.

اکنون می گذریم به ماهیت دموکراتیک " لخک گذاری" یا محافظت درهای انتخابات به وسیلهٔ گارد ها.

ادامه دارد

تلاش برای انکشاف توریزم در ...

شوروی به منطقه در سال ۱۹۷۹، یکی از محبوبترین مقصدهای گردشگری برای کوهنوردان حرفه یی بوده است.

وی می گوید: "نمی گویم که این منطقه برای گذراندن تعطیلات و استراحت روانی و برای همه جای مناسبی است، اما معتقدم این منطقه برای ورزشکاران حرفه یی و علاقمند به کوهنوردی و سفرهای پرماجرا و دشوار در یک محیط طبیعی برای افراد حرفه یی و فعال در زمینهٔ محیط زیست، حیات وحش که آگاهی و تجربهٔ لازم را در بارهٔ زنده گی دراین مناطق دارند، جذابیت دارد."

به هر روی، جیمز می گوید: "درمورد خطرهای احتمالی باید واقع بین بود: زیرا همه چیز قابل تغییر است و اگر این تغییرات صورت بگیرد، ما تنها به مردم اعلام می کنیم که که این منطقه دیگر امن نیست."

در عین حال، کوهنوردانی که تا کنون به این منطقه سفر کرده اند، با استقبال گرم ساکنان بومی منطقه رو به رو شده اند و تجربهٔ سفر به این مناطق برای برخی از آن ها یادآور خاطرات والدین آن ها از سفر به این مناطق در دههٔ ۱۹۶۰ بوده است.

کریدور واخان از فقر فرهنگی و کاهش نرخ سوادآموزی به شدت رنج می برد و درعین حال، یکی از فقیرترین مناطق در کشور فقر زدهٔ ماست.

شرکت کوهستان هم اکنون درحال جمع آوری انواع اسباب بازی برای مرکز کودکانی است که احداث آن طبق برنامه های طراحی شده در دستور کار این شرکت، قرار گرفته است.

اسلامي کنفرانس يعني ...

د هغه کنفرانس پورونه معاف او له سلو څخه ۲۵ ته د افغانستان د غړيتوب وټاړه راتپيټ کړل شوه.

دا هغه ببلګې چې د افغانستان په اړه د اسلامي کنفرانس او د هغه نويتي رييس ښاغلي احسان اوغلي ښه نيت څرګندوي.

په نوموړې غونډه کې پرېکړه وشوه، چې د اسلامي پيوستون مالي صندوق د غړو هېوادونو له مالي توانمندۍ سره سم د لومړنيو ۱۰ ميليارد امريکايي ډالرو په سرمايه ايجاد کړای شي، اسلامي تجارتي مشترک بازار جوړ کړای شي، همدارنګه يو اسلامي د سولې ساتندويه نظامي خواک دې جوړ کړای شي.

په داسې حال کې چې موږ اوس د بيا رغاونې او مخالفينو سره د روغې جوړې او په هېواد کې د سولې راوستو لپاره نوی تکل پيل کړی دی، د اسلامي کنفرانس د ۲۵ غونډې پورتنۍ پرېکړې زموږ لپاره د ګټې اخيستنې ډاډمن مدارک دي او په ځانګړې توګه زموږ د اوسنۍ ملي پخلاينې پر پروسه باندې د پر ښه تاثير ښيندلای شي، خو بيا به هم ووايو چې په يوه شرط او هغه دا چې که موږ وکولای شو، چې په اسلامي کنفرانس کې د ټنه خپله فعاله خوځنده او اسلامي کنفرانس ته منلې نمايندګي ايجاد او په وجود راوستلای شو.

پای

په کندهار کې پرلپسې چاودنې ...

ډک خپل موټر د امنيه قوماندانۍ د پارکينګ په ساحه کې وچاوه.

دی وايي چې په دې پېښه کې د امنيه قوماندانۍ يوتن اجير کارمند ووژل شو، نهه پوليس او اووه عام وګړي ټپيان شوي دي.

د شهرمحمد په نامه د پېښې يوه عيني شاهد وويل، چې چاودنه ډېره زوروره او ټول ښاريې ولرزاوه.

د نوموړي په وينا، د چاودنې له ملهٔ د امنيه قوماندانۍ يو دېوال رنګ، يو شمېر موټر ويجاړ او د ګڼ شمېر نږدې ودانيو ښېښې ماتې شوې دي.

د پڑواک د رپوټ له مخې، دا دويم خانمرګی برید و، چې پرون په کندهار ښار کې ترسره شو، د سهار پر اتو بجو د ترنک په څلور لاري کې لومړي خانمرګي برید د ناټو يو سرتېرې او څلور عام وګړي ووژل.

لشکر طیبه ترالقاعده پر لوی خطر ...

د لوېديځ استخباراتو ورته لا هم توجه نه ده کړې، ترالقاعده په لوی خطر بدله شي. امريکايي مقامات په شيکاګو کې د مېشت پاکستاني الاصله امريکايي ډېوېډ کولمن هيډلي قضيه د ثبوت په توګه يادوي، چې د اکتوبر په مياشت کې د لشکر طيبه له لوري د ممبی د حملو څارنې په تور ونيول شو. دی د ډنمارکي ورځپاڼې پر دفترونود حملې او لشکر طيبه ترمنځ د ارتباط يادونه هم کوي.

د لشکر طيبه سابقه د شوروي پرضد د افغان مجاهدينو د جهاد کلونو ته رسېږي. د دې ډلې په موسسانو کې يو هم فلسطيني عبدالله عزام وو، چې له اسامه بن لادن سره يې همکاري کوله.

لشکر طيبه خپل جنګيالي افغانستان، د کورنۍ جګړې په کلونو کې تاجکستان او همداراز بوسنيا ته لېږلي وو.

د نيوزويک له راپور سره سم د پاکستان پوځي استخباراتو په کشمير کې د نورو جنګېدونکو ډلو په څنګ کې له لشکر طيبه سره د پيسو، وسلو او ترېننګ کلک ملاتړ کړی دی.

د دې مجلې له مخې داسې شواهد شته، چې لشکرطيبه په هند کې د لوېديځو هدفونو پرضد د حملو پلانونه جوړوي او دې ډلې په عين حال کې فيصله کړې چې ځان په افغانستان کې هم ښکېل کړي. د هند د ممبی په حمله کې د لشکر طيبه يوه تن ټيول شوي اجمل فصاب په خپلو اعترافاتو کې ويلي، چې دوی په دې حملې سره غوښتل چې امريکا، برېتانيا او اسراييلو ته وښيي، چې دوی له مسلمانانو سره ظلم کوي او موږ يې په مقابل کې دا ډول کار کوو. د تاند د رپوټ له مخې، لشکر طيبه د پاکستان په پنجاب او کشمیرکې ډېرملاتړ کوونکي لري او هلته پيسې او وسلې ټولوي

رجزخوانی در اسلام آباد و دهلی، رویارویی در کابل

نوشته: میر صادقی

دشمنی هند و پاکستان، زخم ناسوری است که حتا در درازمدت التیامی برای آن متصور نیست. تجزیهٔ شبه قارهٔ هند در ۱۹۴۷ به هند و پاکستان که با جدال و ادعای پاکستان بر کل کشمیر باقی ماند که در جریان تجزیه دو قسمت دره های سرسبز و شاداب کشمیر به هند و یک قسمت آن به پاکستان تعلق گرفت؛ از زمان تجزیه تا حال که ۶۳ سال از آن می گذرد، ادعای پاکستان بر کل کشمیر همچنان باقی مانده، اما در بخش کشمیر هندوستان سه گرایش نزد مردم آن وجود دارد. گرایشی که می خواهد، مستقل از هند و پاکستان باشد که نیرومندترین آن است؛ گرایشی که می خواهد با هند باشد، بخشی که همین اکنون بر قدرت است و به وسیلهٔ اردوی هند حمایت می شود و بالاخره گرایشی که قصد پیوستن به پاکستان را دارد که شامل احزاب بنیادگرای مذهبی است و توسط آی. اس. آی شدیداً حمایت و هدایت می شود. این بخش با نیروهای سه لک نفری اردوی هند درگیر جنگ است و کشمیر پاکستان و در نهایت کل پاکستان به عنوان پشت جبههٔ این بخش عمل می کند.

از جایی که کشمیر شاهرگ حیاتی اقتصاد هند به حساب می آید و اکثر دریاهای هند از آن سرچشمه می گیرد، لذا برای هند حیثیت حیات و زنده گی را دارد، در صورتی که این خطهٔ زرخیز از هند جدا شود، از لحاظ اقتصادی هند فلج می گردد و از لحاظ سیاسی بخش های دیگری چون آسام و خالستان که جدایی طلبی در آن ها قوی است نیز، تجزیه خواهند شد و هندوستان به سرطان تفرقه مبتلا خواهد گشت. اما پاکستان که ظاهرا خواهان آزادی کشمیر بخش هند است و کشمیر بخش خود را «آزادکشمیر» می نامد، اما عملا خواهان الحاق کشمیر هند به خاک خود می باشد.

بعد از تجزیهٔ شبه قارهٔ هند؛ هند و پاکستان بر سر کشمیر در سال های ۱۹۴۷ ، ۱۹۶۵ و ۱۹۷۳ سه بار جنگیده اند که در هر سه بار هند پیروز جنگ بوده و درگیری ۱۹۷۳ باعث تجزیهٔ پاکستان به بنگله دیش و پاکستان گردید و به این صورت، پاکستان نیمی از خاک خود را از دست داد که ضمیمهٔ هند نشد و به کشور مستقلی مبدل گشت. زیرا رهبران هند نمی خواستند، تا با ضمیمه کردن ۸۰ میلیون بنگالی مسلمان مشکلات فرقه یی بیشتری را در هند دامن بزنند. این جنگ ها باعث شد، تا مسابقات تسلیحاتی به شدت میان شان دامن بخورد و پاکستان که بعد از تشکیل، به یکی از متحدان نزدیک امریکا و بریتانیا مبدل گشت، اردوی خود را با سلاح های غربی مجهز کرد، اما هندی ها به اتحادشوروی روآوردند و خرید تسلیحات را از آن کشور آغاز نمودند. پاکستان در جریان جهاد مردم افغانستان بر ضد تجاوز شوروی که به پشت جبههٔ وسیعی مبدل گشت و هند از دولت های زیر اشغال شوروی حمایت می کرد، نفوذ خود را در میان گروپ های مجاهدین به شدت گسترش داد و گروپ های کشمیری مورد حمایت پاکستان با استفاده از پایگاه های مجاهدین و شرکت در جنگ افغانستان توانستند که به آموزش های مهم نظامی دست یابند و به شدت مسلح شوند. بعد از فروپاشی اتحادشوروی و آغاز جنگ داخلی در افغانستان نیروی مسلح احزاب کشمیری به ۵۰ هزار تن می رسید و همه در کشمیر طرف پاکستان مرکز و پایگاه داشتند. هندی ها جهت مقابله با این نیرو سه صد هزار نفر از اردویش را در کشمیر اعزام و در آنجا مستقر نمودند. همچنان هندی های بنیادگرای مذهبی جهت مقابله با اسلامگرایان بنیادگرای کشمیر ارتشی بنام «بلک کیتس» را تشکیل داده که در مبارزه علیه کشمیری ها تجزیه طلب با خشونت خاصی عمل نمودند.

مسابقات تسلیحاتی هند و پاکستان بر سر کشمیر تا جایی پیشرفت که پاکستانی ها طیاره های پیشرفتهٔ «فانتوم شانزده» را از امریکا خریداری و هندی ها جت های پیشرفتهٔ «میگ-۲۹» را از روسیه خریدند و بدین ترتیب، هر یک قادر شدند، تا هر قسمت از خاک دیگری را مورد حمله قرار دهند. سر انجام این مسابقه به جایی رسید که در ۱۹۹۹ هردو کشور آزمایش اتومی خود را تکمیل و قادر شدند، تا سالانه هریک ۴۰ راکت هسته یی تولید نماید. تولید سلاح اتومی هند و پاکستان گرچه منطقه را به سوی جهنمی نزدیک ساخت، اما تا حدی بازدارنده گی نیز میان خود شان به وجود آورد.

با اینکه اخیرا روابط میان هند و امریکا بسیار خوب شده و امریکا قرار داد سوخت اتومی با هندوستان را به امضاء رسانده و تلاش دارد، تا روابط میان هند و پاکستان را خوب بسازد، اما پاکستان که دیگر زمینهٔ جنگاندن کشمیری ها را در هند ندارد، به طور محدودی به کمک به بنیادگرایان کشمیری عملیات های کوچک و معدودی را در خاک کشمیر و یا هند به راه می اندازد که نمونهٔ آن را در بمبیی دیدیم.

پاکستان در شمال با افغانستان نیز، درگیر جنجال می باشد؛ زیرا معاهده یی که بر مرز میان افغانستان و هند که بعدها به خط دیورند مشهور و در ۱۸۹۳ میان عبدالرحمن خان و انگلیس ها به امضاء رسید، این دو کشور را به تشنج میان هم واداشت، ولی بعد از تشکیل پاکستان که این خط به طول ۲۴۳۰ کیلومتر بود و مورد تایید هیچ دولت بعدی در افغانستان قرار نگرفت، این جدال را ریشه یی تر ساخت. گرچه در جنگ استقلال که انگلیس ها شکست خوردند و زمینهٔ پیشروی نیروهای افغان در خاک هند بریتانیایی آن زمان وجود داشت، اما امان الله خان از این پیشروی جلوگیری کرد و سرحد را بار دیگر همان خط دیورند قرار داد. بعد از به وجود آمدن طالبان این خط به عنوان اضطراب عمیقی میان افغانستان و پاکستان باقی ماند. با اینکه پاکستان همان امضای عبدالرحمن خان را بر تایید این مرز کافی می داند، اما در زمان صدارت داوود خان و بعد از آن شعار «دا پښتونستان زمونږ» داده شد و تعدادی از فعالان سیاسی ضد دولت پاکستان به افغانستان پناه بردند و سال ها این زخم، خونچکان باقی ماند؛ چیزی که دولت های پاکستان خود را از این ناحیه ضربه پذیر احساس می کردند. چون اگر بنا به ادعای افغانستان، پشتونستان و بلوچستان از پاکستان جدا و به افغانستان بپیوندند، برای سرزمین پاکستان چیزی باقی نخواهد ماند و این الحاق افغانستان را به بحر ارتباط خواهد داد. اما شواهدی که ساکنان آن سوی این خط خود را به افغانستان مربوط بدانند کم دیده شده است. احزاب و سازمان های ناسیونالیستی در صوبه سرحد و بلوچستان که مهمترین آنها حزب عوامی ملی، حزب پشتونخوا و جمهوری وطن پارتی اند، قانون اساسی و دولت پاکستان را قبول دارند و خود را به اسلام آباد وابسته دانسته و همیشه در انتخابات آن کشور شرکت و در ایتلاف با دولت های پاکستان قرار داشته اند. آنان گاهی ادعای وابستگی به افغانستان را نداشته و همین اکنون نشنل عوامی پارتی دولت ایالتی صوبه سرحد را در اختیار دارد.

دولت های افغانستان که همیشه مخالف پاکستان بوده و به نحوی ادعای ارضی بر آن کشور داشته، تلاش کرده اند، تا با پذیرش مخالفان دولت پاکستان همیشه آن کشور را زیر فشار قرار دهند و به این خاطر بود که دولت پاکستان در ۱۳۵۳، چند تن از مخالفان دولت افغانستان را پذیرفت و برای حمله به افغانستان اعزام شدند، اما مردم آنان را نپذیرفتند. اینکه چه گرایش هایی در پشتونستان و بلوچستان افغانستان میان ساکنان این دو منطقه وجود داشته، تا حال سروی جدی یی در این مورد صورت نگرفته و از مردم این مناطق هم پرسشی نشده است. اما در این دومنطقه مردم در انتخابات شرکت می کنند، احزاب سیاسی ساخته اند، در مقام های بالایی دولت پاکستان تا رییس جمهور و فرماندهٔ کل نیرو های آن کشور نیز رسیده و به این صورت، در ساختار نظام آن کشور غرق گشته اند. اما با تمام آن پاکستان می خواهد که بار دیگر این خط از سوی افغان ها به رسمیت شناخته شود، مخصوصا که در جوار این

ص۳

قابل توجه علاقمندان روزنامهٔ اراده

روزنامهٔ اراده به اطلاع تمام اداره های دولتی و غیردولتی می رساند که توزیع روزنامهٔ اراده بعد از تاریخ اول حمل سال ۱۳۸۹ به طور رایگان صورت نخواهد گرفت؛ اداره ها و مراجعی که علاقمند دریافت روزنامهٔ اراده هستند، به دفتر روزنامه مراجعه نموده و وجه اشتراک پولی شان را بپردازند و با اشتراک شان در این روزنامه، در رشد، تقویهٔ و گسترش هر چه بیشتر رسانه های آزاد کشور، سهم خویش را اداء نمایند.

وجه اشتراک روزنامه قرار آتی است:

وجه اشتراک	در داخل کشور	برای موسسات،سفارتخانه هاودفترهای خارجی	برای محصلان و متعلمان
سالانه	۲۰۰۰ افغانی	۳۰۰ دالر امریکایی	۱۰۰۰ افغانی
شش ماهه	۱۰۰۰ افغانی	۱۵۰ دالر امریکایی	۵۰۰ افغانی
سه ماهه	۵۰۰ افغانی	۷۰ دالر امریکایی	۲۵۰ افغانی

اراده ورځپاڼه یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک :
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشراتی افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول : خادم احمد
موبایل :- ۰۵ ۵۹۶۲ ۰۷۰۰
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون : استاد مرتضی فرحتیار
موبایل :- ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل :- ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
گزارشگر: امان الله "ایمان" ۰۷۷۸۸۷۷۷۳۵
دیزاین : انجینیر محمدجمیل "امیری"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل: erada.daily@yahoo.com
آدرس : دهمزنگ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire: Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema, first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com